

Reinari og snøggari

Tað er stuttligt at fáast við slíkt grótarbeiði, tí tað sæst nakað eftir, at tað fer at síggjast í langar tíðir, sigur Torben Schneider, høvuðsmaður í fyrítøkuni Hjálpirótini, sum steinsetir túnið við Havnar kirkju

Torben Schneider og Hildur Nielsen hava arbeitt saman í Hjálpirótini í fleiri ár. Av og á hava tey havt onnur hjálparfólk í hesum arbeiðinum

Myndir: Kalmar

Torben Schneider og hjálparfólk hansara í virkinum Hjálpirótini hava ongantíð gjørt so stórt steinsetingararbeiði, sum tey nú gera við Havnar kirkju.

Tey byrjaðu at arbeiða har í september, og við árslok vænta tey at verða liðug í fyrsta umfari.

Gøtan var bara ein smøl göta við grúsi, og uttanfyri portrið var ikki serliga

snøgt. Har var eisini ein kantur, sum fólk av óvart kundu stíga útav og tí koma illa fyri.

Í samráð við umhvørvisnevndina hjá kirkjuráðnum í Havn fóru tey í Hjálpirótini at tekna eitt uppskot um, hvussu túnið kundi gerast snøggari, og nevndin tók fult undir við tí.

Arkitekturin Jórur í Dali og Forminnissavnið hava

eisini verið uppi, tí umhvørvið við kirkjuna er ein heild, og har er gomul bygging.

Komu niður á gravir

Í september fóru tey at grava út. Nakað mátti gravast niður, og tá komu tey tvær ferðir fram á beinagrindir, men tær fingur frið. Lagt varð bara útyvir tær, og so steinsett.

Tosað varð um at gera tað soleiðis, at líkibilurin kundi koyra heilt niðan til kirkjuna, men tað uppskotið varð slept. Tað er so trøngligt á Bryggjubakka, at bilurin hevði ikki kunnað snarað, og so hevði ikki borið til, tí líkibilur við kistu má ongantíð bakka.

Torben Schneider letur væl at arbeiðinum, at tað hevur gingið væl. Tíðarættanin hevur so at siga hildið. Einaferð vórðu tey eitt sindur seinkað, tí kommunan skuldi skifta út nøkur rør, men tað er liðugt nú.

Har var grúsøta, men

grús er so keðiligt, tí tað hongur uppi í skónum, og fólk draga tað við sær og dálka síð klæðir, t.d. slør.

Ein møguleiki kundi verið at lagt flísar, men tað hevði verið synd at brúkt betongtilfar, tá vit eiga so nógv grót í Føroyum, og tað hóskar so væl, heldur Torben Schneider.

Har kommunan hevur steinsett á Húsabrugv er asfalt lagt millum steinarnar. Torben valdi at sementa steinarnar fastar.

Sjálv steinsetingin er úr suðuroyargróti, sum tey hava keypt í Hundsarabotni. Eisini hava tey brúkt bóllgrót, sum tey hava grivið upp, og mosagróvið grót, sum tey fingur loyvi til at taka í einum hava, av tí at tað var til kirkjuna.

Flestu steinarnir, sum lagdir eru á gøtuna, kundu brúkast sum teir vóru, tí teir vóru so slættir. Nakrir máttu hoggast eitt sindur til.

Grót er gott tilfar

Torben Schneider veit, at øllum ikki dámar líka væl túnið og gøtuna, sum hon fer at siggja út. Tað vil so vera, tá slíkt verður broytt.

Sjálvur dámar honum væl, og hann heldur eisini, at vit kundu gjørt meira úr gróti. T.d. í staðin fyri at innflyta kantsteinar hevði borið til at høgt steinar úr okkara egna gróti.

Hann heldur tað eisini vera stuttligt at fáast við slíkt arbeiði, tí tað sæst nakað eftir, og tað fer at síggjast í langar tíðir framvyr.

Planta runnar

Torben Schneider verður ikki heilt liðugur við arbeiði sítt nú, tí sumt arbeiði hoyrir várinum til. Í vár ætla hann at planta nakrar runnar fram við gøtuni niðan til kirkjuna, og kanska verða ljóssteyrar eisini settir upp har.

Ætlanin hjá kirkjuráðnum er at halda fram og friðka meira um kirkjuna, men tað veldst um ráðini.

Tað hevur verið ein avbjóðing fyri Torben og tey at sleppa at gera eitt so stórt arbeiði. Nógva hava víst arbeiðinum áhuga, og av tí sama hava tey longu fingið nakrar fyrispurningar, um tey møguliga kunnu áta sær aðrar uppgávur.

randi

Nú verður ólíkað betur at spáka sær í Havnar kirkju til gudstænastu og annað – ikki minst jólaaftan – síðani stóru partur av túninum er vordur steinsett Mynd: Kalmar

Inngongdin til Havnar kirkju er nú steinsett

Farið er nú undir at friðka og seta í stand rundan um Dómkirkjuna. Fyrsta stigið er at gera niðangongdina frá Bryggjubakka høgligari og betri, og hetta er nú gjørt

Kirkjuráðið í Tórshavnar Eystara Prestagjaldi hevur sett sær fyri at friðka og seta í stand økið rundan um Dómkirkjuna, og ta fyrstu broytingina kemur kirkjufólkið í »gomlu kirkju« í Havn at merkja nú á jólum, tá sera nógv fólk plagar at koma til gudstænasturnar – fyrst og fremst jólaaftan, men eisini jóladag.

Í fleiri ár hevur túnið í niðangongdini frá Bryggjubakka ikki verið í so góðum standi.

– Tá veðrið hevur verið gott, hevur niðangongdin virkað, sum hon skal, og tá kavin hevur ligið um veturin, hevur verið roynt at koyrt sand á túnið, so betri var at ganga. Men so skjótt sum landsynningurin hevur sloppið sær framat, er allur sandurin farin oman móti portinum, sigur Per Jacobsen, ið er formaður í kirkjuráðnum fyri Tórshavnar Eystara Prestagjald.

– Nú hava vit fingið túnið í niðangongdini steinsett, og eisini eru rennur gjørdar báðumegin við, so umstøðurnar nú eru nógv betri. Og niðri við vegin er nú gjørd ein trappa, so tað eisini har verður betri at ganga. Ser-

liga trupult hevur tað verið hjá eldri fólk, tá líkindini ikki hava verið góð. Men nú skuldi hetta verið nógv betri.

Ætlanin er eisini at fáa steinsett restina av túninum, men sum við øllum øðrum, so kostar hetta pengar, og tí hevur kirkjuráðið gjørt av at taka ein part í senn.

Eisini eru ætlanir um aðrar ábøtur rundan um Dómkirkjuna.

Kirkjan stúgvandi full á jólum

– Vit settu okkum sum mál at fáa niðangongdina gjørdar fyrst, tí hetta var tað mest átrokandi. Og serliga lögdu vit okkum eftir at fáa arbeiðið gjørt liðugt fyri jól, sigur Per Jacobsen.

– Tá eru ofta eini 700 fólk í kirkju, og ikki er bert sjálv kirkjuskipið fult, men eisini á báðum loftunum og aftanfyri frammi í kór. Fyrr vóru heldur ikki so góð líkindi at hoyra nakað, men við teirri fráluku hátalaraskipanini, ið kirkjan nú hevur, skuldi eisini øll tey fingið hvørt orð við, ið koma at standa uttarlaga og kanska ikki fáa sess í sjálvari kirkjuni.

hj.

Heilsufrøðiliga Starvstovan lurtar illa eftir!

Heilsufrøðiliga Starvstovan mótmælir harðliga í viðmerking á baksíðuni í gjár eini sending í útvarpinum, ið ber heitið »Vælgagnist«. Starvstovan vil vera við, at gestakokkurin hevur sagt, at »dunnubringur eins væl kundu borbreiðast ljósareyðar – t.v.s. ikki gjøgnumstoktar«.

Hesum visir útvarpsvert-

urin Elis Poulsen nú aftur, tí hesi vóru als ikki orðini hjá gestakokkinum:

»Gestakokkurin segði, at honum dámdi best dunnu-bringur soleiðis, at tær vóru rosa, og ikki ljósareyðar, sum starvstovan nú sigur. Hinvegin greiddi kokkurin væl og virðiliga frá, hvussu fólk kundu fáa dunnubringuna væl gjøgnumstokta!«